

POSIBLES IDEAS PARA UNHA HOMILÍA CON NENOS

Xesús quereite e chámate. Déixate PESCAR por El!

1. VER: Un día de pesca.

-Imaxínate que alguén vos invita a facer unha xornada de pesca no río. Explicavos como poñer o cebo, botar a cana, esperar con calma, recoller os peixes. Seguramente o primeiro día non pescaredes demasiado. Pero se insistides ou se alguén vos anima a seguir, iredes aprendendo e é posible que a pesca sexa abundante.

*Coñeces a algún pescador?
É dura a vida nun barco de pesca?
Que lles pasa a veces? Visitastes algún acuario?*

2. XULGAR: Xesús necesita pescadores.

- No evanxeo de hoxe, **Xesús** ve aos pescadores que non tiveron éxito na pesca e pídelles que **boten as redes de novo**. Pedro dille: *“no teu nome botarei as redes”*. E *“capturaron unha gran cantidade de peces”*. Logo *“Xesús chama a Pedro, Santiago e Juan a ser mariñeiros de homes”*.

QUE NOS QUERE DICIR?

*Que Xesús segue chamando hoxe para ser dos seus. Entón tocoulle a Isaías (1ª lectura) ou a Pedro, Santiago e Xoán

(evanxeo). Necesítanos como sacerdotes, relixiosos, catequistas, bos cristiáns, testemuñas alegres...

***Que Xesús quere que botemos as redes “no seu nome”.** Non nos desanimemos. Sigamos vivindo a fe, evanxelizando, sementando... non coas nosas forzas senón “no seu nome”. El fará o milagre dunha pesca abundante.

***Que quere “pescarnos”.** Quere que sexamos eses **peixes únicos, de cores** en cuxo interior hai moita luz e un mar de vivencias que “saltan” á vida eterna (non peixes incoloros). Quere que caiamos nunha **rede de relacións** que nos levan a vivir a fraternidade. Lánzanos como **misioneiros** da misericordia do Reino. Ábrenos as portas e **redes do seu corazón** misericordioso... Onde habitaremos

*Queres ser pescado por Xesús?
Que che da a cambio?*

3. ACTUAR: Déixate pescar por El.

- Facemos un cartel con peixes de cores cos nosos nomes e a frase: **“Déixate pescar por Xesús”**. Para que me quere pescar El? En que podo axudalo?
- **O evanxeo** é un deses que, facilmente, pode ser representado: **o mar** (o mundo, a sociedade, os problemas); **a barca** (a igrexa; sacerdotes, catequistas, mozos) e Xesús que ilumina e resolve todo coa forza da súa Palabra. Un grupo de nenos ou de mozos simulando **as ondas** poden representar ao odio, a tristeza, o egoísmo, as guerras. E, **outros máis, son enviados** no nome do Señor...pescando, no medio de todo, o perdón, a alegría, a caridade ou a paz.
- Pódese traballar a Campaña contra o Fame de Mans Unidas:** buscamos os Dereitos humanos e vemos cales non cumprir, ou descubrimos a situación da muller (vídeo “A muller do s. XXI”)

vendo como podemos colaborar. Hoxe Xesús chámamos a botar as redes, a ser mariñeiros dun mundo sen fame, con igualdade. Lemos a bendición da mesa sempre..

En que poderías mellorar?

A PALABRA

SAÍAS 6, 1-2a. 3-8: *Aquí estou, mándame.*

O ano da morte do rei Ozías, vin o Señor sentado sobre un trono alto e excelso: a orla do seu manto enchía o templo.

Xunto a el estaban os serafíns, e gritábanse un a outro dicindo: «*Santo, santo, santo é o Señor do universo, chea está a terra da súa gloria!*».

Tremían as xambas e os limiares ao clamor da súa voz, e o templo estaba cheo de fume.

Eu dixen: «*Ai de min, estou perdido! Eu, home de beizos impuros, que habito no medio de xente de beizos impuros, vin cos meus ollos o Rei, Señor do universo*».

Un dos seres de lume voou cara a min cunha ascua na man, que tomara do altar cunhas tenaces; aplicouna á miña boca e díxome: «*Ao tocar isto os teus beizos, desapareceu a túa culpa, está perdoado o teu pecado*».

Entón escoitei a voz do Señor, que dicía: «***A quen enviarei? E quen irá por nós?***». Contestei: «***Aquí estou, mándame***».

Palabra do Señor.

SALMO 137:

Diante dos anxos tocarei para ti, Señor.

1 CORINTIOS 15, 3-8. 11 (BREVE): *Predicamos así, e así créstelo vós.*

LUCAS 5, 1-11: *Deixándoo todo, seguírono.*

Narrador: Naquel tempo, a xente apiñábase a carón de Xesús para oír a palabra de Deus. Estando el de pé xunto ao lago de Xenesaré, viu dúas barcas que estaban na beira; os pescadores, que desembarcaran, estaban lavando as redes. Subindo a unha das barcas, que era a de Simón, pediulle que a apartase un pouco de terra. Desde a barca, sentado, ensinaba á xente. Cando acabou de falar, dixo a Simón:

Xesús: -«*Rema mar a dentro, e botade as vosas redes para a pesca*».

Narrador: Respondeu Simón e dixo:

Pedro: -«*Mestre, estivemos faenando toda a noite e non recollemos nada; pero, pola túa palabra, botarei as redes*».

Narrador: E, postos á obra, fixeron unha redada tan grande de peixes que as redes comezaban a rebentarse. Entón fixeron acenos aos compañeiros, que estaban na outra barca, para que viñesen botarlles unha man. Viñeron e encheron as dúas barcas, ata o punto de que case se afundían. Ao ver isto, Simón Pedro botouse aos pés de Xesús dicindo:

Pedro: -«*Señor, apártate de min, que son un home pecador*».

Narrador: E é que o estupor apoderouse del e dos que estaban con el, pola redada de peixes que recolleran; e o mesmo pasáballes a Santiago e Xoán, fillos de Zebedeo, que eran compañeiros de Simón. E Xesús díxolle a Simón:

Xesús: -«*Non temas; desde agora serás pescador de homes*».

Narrador: Entón sacaron as barcas a terra e, deixándoo todo, seguírono.

Palabra do Señor.

(Narrador, Xesús, Pedro).